

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/648/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202343
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713202343.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Bystrianskej, v spore žalobcu SR - Regionálna veterinárna a potravinová správa v Michalovciach, so sídlom v Michalovciach, S. Chalupku 22, IČO: 31 295 207, zastúpeného PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 24, proti žalovanému: V. Q. K., N. XX. XX. XXXX, A. M. V., S. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Jurajom Kusom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Nám. osloboditeľov 10, o zaplatenie 140.254,41 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 04. 05. 2015 č.k. 9C/297/2013-394 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že zamietá návrh žalovaného na prerušenie konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len "súd prvej inštancie") uznesením konanie vo veci prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9C/218/2013.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že predmetom konania je návrh žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovanému vzniknúť tým, že užíval nehnuteľnosti patriace žalobcovi na základe neplatného prevodu ich vlastníctva. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odôvodnil tým, že ide o výšku ušlého zisku z nerealizovaného prenájmu predmetných nehnuteľností za celú dobu neoprávneného užívania žalovaným.

3. Po tom, ako žalovaný cestou svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 30. 03. 2015 požiadal o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 9C/218/2013, súd prvej inštancie zistil, že v tejto súvisiacej veci sa vedie konanie na návrh žalovaného, v ktorom uplatnil nárok na náhradu škody voči Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorým je Regionálna veterinárna a potravinová správa Michalovce a odôvodnil ho tým, že tento subjekt zavinil neplatnosť prevodu vlastníctva predmetných nehnuteľností a z tohto dôvodu nemohol tieto riadne užívať na podnikateľskú činnosť, čím mu vznikla škoda vo výške 162.538,51 eur a ďalší nevyčíslený ušlý zisk. Žalobca vstúpil podaním zo dňa 19. 06. 2014 ako vedľajší účastník na strane žalovanej Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky. V tejto veci bolo vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, znaleckým dokazovaním, vyjadrením vedľajšieho účastníka a vo veci bol vytyčený termín pojednávania na deň 08. 06. 2015. Súd prvej inštancie uzavrel, že obe konania súvisia, keďže sa v nich uplatňujú nároky z neplatnosti toho istého právneho úkonu a zisťuje sa existencia a rozsah zavinenia a zodpovednosti tých istých subjektov na vzniknutom stave. Preto s poukazom na § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. vyhovel návrhu žalovaného a konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9C/218/2013.

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol rozhodnutiu jeho nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť, keď síce poukázal, že v oboch spomínaných konaniach sa uplatňujú nároky z neplatnosti toho istého právneho úkonu a zisťuje sa existencia a rozsah zavinenia a zodpovednosti tých istých subjektov na vzniknutom stave, avšak otázku s významom pre rozhodnutie v danej veci vôbec nešpecifikoval. Nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní sa týka bezdôvodného obohatenia, ktorý sa bude skúmať z hľadiska ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom nárok uplatňovaný žalovaným v konaní pod sp. zn. 9C/218/2013 sa týka náhrady škody a ušlého zisku podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d/ a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov. Uvedené právne predpisy ustanovujú rozdielne zákonné predpoklady pre priznanie nárokov a majú odlišnú povahu. Za účelom priznania nárokov sa zisťujú úplne odlišné skutočnosti. Navyše tieto nároky nemožno ani započítať jednostranným právnym úkonom podľa § 6a zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť uznesenie ako vecne správne. Uviedol, že žalobca sa vlastným tvrdením dostáva do rozporov. V konaní vedenom pod sp. zn., 9C/218/2013 má postavenie vedľajšieho účastníka a už tam namietal, že nárok na náhradu škody bol podaný nesprávne a že ide o nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, lebo nakladanie s majetkom štátu nie je možné považovať za výkon verejnej moci a nárok žalovaného je potrebné posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na základe toho žalovaný listom zo dňa 20. 05. 2015 podal návrh na zmenu označenia konajúceho za žalovaného a zmenil právnu kvalifikáciu uplatneného nároku na nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd tomuto návrhu vyhovel a uznesením zo dňa 27. 05. 2015 určil, že osobou konajúcou za žalovaného, t.j. za Slovenskú republiku je Regionálna, veterinárna a potravinová správa Michalovce. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že ide o rozdielne zákonné predpoklady na priznanie uvedených nárokov, lebo na Okresnom súde Trebišov žalovaný uplatňuje nárok podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V obidvoch prípadoch ide o rovnaký nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vychádzajú z toho istého neplatného právneho úkonu, preto ide o otázku významnú pre rozhodnutie v prejednáwanej veci.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") účinného od 01. 07. 2016, v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

7. Odvolací súd sa nezhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sú dané dôvody pre prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

9. V zmysle vyššie cit. zákonného ustanovenia účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie súd môže prerušiť konanie, z čoho vyplýva, že ide o tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky), slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania má súd podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

10. Pokiaľ súd konanie nepreruší a neurobí iné vhodné opatrenie, danú otázku - pre výsledok jeho konania zásadného významu - si musí rozriešiť sám v podobe rozhodnutia o predbežnej otázke. Riešenie predbežnej otázky pritom súd nevyjadrí formou výroku, ale prejaví sa v spôsobe rozhodnutia o návrhu vo veci samej.

11. V danom prípade úvaha súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9C/218/2013 nie je správna. Je nepochybné, že žalobca v danom prípade uplatňuje voči žalovanému finančnú náhradu za užívanie nehnuteľností vlastnícky mu patriacich, pričom v konaní vedenom pred Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 9C/218/2013 sa vedie konanie na návrh žalovaného, v ktorom uplatnil nárok na náhradu škody voči Slovenskej republike, za ktorú koná Regionálna, veterinárna a potravinová správa v Michalovciach v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V oboch týchto konaniach sa uplatňujú rozdielne právne nároky, aj keď u totožných osôb. Oba nároky vychádzajú z rovnakého právneho úkonu - kúpnej zmluvy, ktorá bola vyslovená za neplatnú, avšak aj napriek týmto skutočnostiam nie je daný dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Oba nároky totiž vychádzajú z inej hypotézy právnej normy, preto pre ich posúdenie je rozhodujúce skúmanie rozdielnych skutkových okolností, z čoho vyplýva, že prerušenie konania v danom prípade nezodpovedá ani zásade hospodárnosti konania.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil napadnuté uznesenie tak, že zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).